॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

उशिगंसि प्राणाय त्रिचंत्वारि श्रच॥1॥

र्शिमरंसि ख्ययांय त्वा ख्ययं जिन्व प्रेतिरिस् धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्वितिरिस दिवे त्वा दिवं जिन्व संधिरंस्यन्तिरंख्याय त्वान्तिरंख्यं जिन्व प्रतिधिरंसि पृथिव्यै त्वां पृथिवीं जिन्व विष्टम्भोंऽिस वृष्टौं त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यह्ने त्वाहंिर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं जिन्वोशिगंसि [1]

वसुंभ्यस्त्वा वसूं अन्व प्रकेतों ऽसि रुद्रेभ्यंस्त्वा रुद्राञ्जिन्व सुदीतिरंस्यादित्येभ्यंस्त्वाऽऽदित्याञ्जिन्वौजों ऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृ अन्व तन्तुं रसि प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व पृतनाषाडं सि पृशुभ्यंस्त्वा पृशू अन्व रेवद्स्योषं धीभ्यस्त्वौषं धीजि युक्त ग्रावेन्द्रां य त्वेन्द्रं जिन्वाधिपति रसि प्राणायं [2] त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्यं पानायं त्वापानं जिन्व स् सर्पोऽसि चर्ख्यंषे त्वा चर्ख्यंजिंन्व वयोधा असि श्रोत्रांय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिवृदंसि प्रवृदंसि संवृदंसि विवृदंसि स रोहोंऽसि नीरोहोंऽसि प्ररोहोंऽस्यनुरोहोंऽसि वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसि॥ [3]

प्रतीची दिङ्गरुतंस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिष्ट्शचं॥2॥

राज्यंसि प्राची दिग्वसंवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनाम्प्रति त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्या श्रियत्वाज्यंमुक्थ- मव्यंथयथ्स्तभातु रथंत्र साम् प्रतिष्ठित्यै विराडंसि दिख्यणा दिग्रुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रों हेतीनाम्प्रतिधृता पश्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्या श्रियतु प्रउंगमुक्थमव्यंथयथ्स्तभातु बृहथ्साम् प्रतिष्ठित्यै सम्माडंसि प्रतीची दिक् [4]

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधर्ता संप्तद्वशस्त्वा स्तोमः पृथिव्या श्रयतु मरुत्वतीयंमुक्थ-मव्यंथयथ्स्तभातु वैरूप साम प्रतिष्ठित्ये स्वराडस्युदींची दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधर्तैकं-विश्वस्त्वा स्तोमः पृथिव्या श्रयतु निष्कंवत्यमुक्थमव्यंथयथ्यविश्व साम प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृह्ती दिङ्गरुतंस्ते

देवा अधिपतयः [5]

बृह्स्पतिर्हेतीनाम्प्रंतिधर्ता त्रिंणवत्रयस्त्रिष्शौ त्वा स्तोमी पृथिव्या श्रियतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यंथयन्ती स्तभीता शाक्कररैवृते सामंनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिख्यायर्षयस्त्वा प्रथम्जा देवेषुं दिवो मात्रया वरिणा प्रंथन्तु विधर्ता चायमिंपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकंस्य पृष्ठे सुंवर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु॥ [6]

प्रस्रोचंन्ती च यः स्वस्त्याष्टावि शतिश्च॥ 3॥

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरिशम्स्तस्यं रथगृथ्सश्च रथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला चं कृतस्थला चौप्सरसौ यातुधानां हेती रख्वार्रस् प्रहेतिर्यं दंख्विणा विश्वकंर्मा तस्यं रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका चं सहजन्या चौप्सरसौ दङ्ख्यावंः पृशवो हेतिः पौरुषयो वधः प्रहेतिर्यम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य रथंप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्नोचन्ती च [7]

अनुस्रोचंन्ती चाप्सरसौं सूर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिर्यमुंत्तराथ्सं सेन्जिचं सुषेणंश्च सेनानिग्रामुण्यौं विश्वाचीं च घृताचीं चाप्सरसावापों हेतिर्वातः प्रहेतिर्यमुपर्यवाग्वंसुस्तस्य तार्ख्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामुण्यां- वुर्वशीं च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौं विद्युद्धेतिरंवस्फूर्ज्न्प्रहेंतिस्तेभ्यो नम्स्ते नो मृडयन्तु ते यम् [8]

द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदेने सादयाम्यवंतरुष्ठायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चख्यंसे परमेष्ठी त्वां सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीं विभूमंतीम्प्रभूमंतीम्परिभूमंतीं दिवं यच्छ् दिवं दःह दिव्ममा हि सीविश्वंस्म प्राणायांपानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठाये चिरत्रांय सूर्यस्त्वाभि पातु मह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शंतंमेन तयां देवतंयाङ्गिरस्वद्भवा सींद। प्रोथदश्वो न यवंसे अविष्यन् यदा महः संवरंणाद्यस्थात्। आदंस्य वातो अनुं वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमंस्ति॥ [9]

जनानामङ्गिरस् इषरं सुशमी तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुश्रवाः पञ्चं च॥४॥

अग्निर्मूर्धा दिवः क्कुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपार रेतारसि जिन्वति॥ त्वामंग्ने पुष्करादध्यथंर्वा निरंमन्थत। मूर्म्नो विश्वंस्य वाघतः॥ अयमग्निः संहुस्निणो वाजंस्य श्तिन्स्पतिः। मूर्धा क्वी रंयीणाम्॥ भुवी यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सचंसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दिधेषे सुवर्षां जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहम्॥ अबौध्यग्निः समिधा जनानाम् [10]

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यह्वा इंव प्र व्यामुङ्गिहांनाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छं। अवोचाम क्वये मेध्यांय वचो वन्दार्रु वृष्माय वृष्णे। गविष्ठिरो नमंसा स्तोमंमुग्नौ दिवीवं रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजिनष्ट जागृंविर्ग्निः सुदख्यः सुविताय नव्यंसे। घृतप्रंतीको बृह्ता दिविस्पृशां द्युमद्वि भांति भरतेभ्यः शुचिः। त्वामंग्ने अङ्गिरसः [11]

चुमाद्व माति मर्तम्यः शाचः। त्वामभ्र आङ्गरसः [11]
गृहां हितमन्वंविन्दञ्छिश्रियाणं वनेवने। स जांयसे
मथ्यमानः सहो महत्त्वामांहुः सहंसस्पुत्रमंङ्गिरः। यज्ञस्यं
केतुम्प्रंथमम्पुरोहितम्शिं नरस्त्रिषध्स्थे सिमन्धते। इन्द्रंण
देवैः स्रथ् स ब्रहिष् सीद्नि होतां यज्ञथांय सुक्रतुंः। त्वं
चित्रश्रवस्तम् हवन्ते विख्यु जन्तवंः। शोचिष्कंशम्पुरुप्रियाग्ने
ह्व्याय वोढेवे। सखायः सं वंः सम्यश्रमिषम् [12]

स्तोमं चाग्नयें। वर्षिष्ठाय ख्यितीनामूर्जी नि्रे सहंस्वते।

[15]

स॰स्मिद्यंवसे वृष्त्रग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भर। एना वो अग्निं नमंसोर्जो नपांतमा हुवे। प्रियं चेतिष्ठमर्तिः स्वध्वरं विश्वस्य दूतम्मृतम्। स योजते अरुषो विश्वभोजसा स दुंद्रवृथ्स्वांहुतः। सुब्रह्मां युज्ञः सुशमीं [13]

वसूनां देव र राधो जनानाम्। उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य

मीढुषंः। उद्ध्मासों अरुषासों दिविस्पृशः समग्निमिंन्धते

नरंः। अग्ने वार्जस्य गोमंत ईशांनः सहसो यहो। असमे धेहि जातवेदो मिह श्रवंः। स इंधानो वसुंष्क्विरिग्निरीडेन्यों गिरा। रेवद्स्मभ्यंम्पुर्वणीक दीदिहि। ख्यपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोंरुतोषसंः। स तिंग्मजम्भ [14]
रख्यसों दह प्रतिं। आ ते अग्न इधीमिह द्युमन्तं देवाजरम्ं। यद्ध स्या ते पनींयसी समिद्दीदयंति द्यवीष स्तोतृभ्य आभर। आ ते अग्न ऋचा ह्विः शुक्रस्यं ज्योतिषस्पते। सुश्चंन्द्र दस्म विश्पंते हव्यंवाद्गुभ्य ह्यत इष स्तोतृभ्य आभर।

उभे सुंश्चन्द्र सर्पिषो दर्वीं श्रीणीष आसिन। उतो न उत्पुंपूर्याः

उक्थेषुं शवसस्पत् इष र स्तोतृभ्य आ भंर। अग्ने तम्द्याश्वं न स्तोमैः ऋतुं न भृद्र हृदिस्पृशम्ं। ऋध्यामां त ओहैंः। अधा ह्यंग्ने ऋतौर्भद्रस्य दख्यंस्य साधोः। रथीर्ऋतस्यं बृह्तो बभूर्थ। आभिष्टं अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्ने दाशंम। प्र ते दिवो न स्तंनयन्ति शुष्माःं। एभिनों अर्कभवां नो अर्वाङ् [16]

सुवर्न ज्योतिः। अग्ने विश्वंभिः सुमना अनीकैः। अग्निर होतारम्मन्ये दास्वन्तवँसौः सूनुर सहंसो जातवेदसम्। विप्रं न जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयौ स्वध्वरो देवो देवाच्यौ कृपा। घृतस्य विभ्रौष्टिमनुं शुक्रशोचिष आजुह्णांनस्य सूर्पिषंः। अग्ने त्वन्नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भेव वरूथ्यः। तं त्वौ शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नायं नूनमीमहे सर्खिभ्यः। वसुर्ग्निर्वसृंश्रवाः। अच्छां नख्यि द्युमत्तमो र्यिं दाः॥ [17]

मा (ष्टाचेत्वारि ४ श्रज्ञ॥ ५।

इन्द्राग्निभ्यां त्वा स्युजां युजा युनज्म्याघाराभ्यां तेजंसा वर्चसोक्थेभिः स्तोमेंभिष्ठछन्दोंभी रय्यै पोषांय सजातानाम्मध्यम्स्थेयांय मयां त्वा स्युजां युजा युनज्म्युम्बा दुला नित्तिहरुभ्रयन्ती मेघयन्ती वर्षयन्ती चुपुणीका नामांसि प्रजापंतिना त्वा विश्वांभिर्धीभिरुपं दधामि पृथिव्युंदपुरमन्नेन विष्टा मंनुष्यांस्ते गोप्तारोऽग्निर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा [18]

मे शर्म च वर्म चास्त्विधिद्यौर्न्तिरंख्यम्ब्रह्मणा विष्टा म्रुतंस्ते गोप्तारों वायुर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु द्यौरपंराजितामृतेन विष्टादित्यास्ते गोप्तारः सूर्यो वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥ [19]

विद्युथ्मिनंद्युत्वैकान्नित्रृ शर्च ॥६॥

बृह्स्पतिंस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छाग्निस्तेऽधिंपतिर्-विश्वंसमा त्वा सादयत्वन्तिरंख्यस्य पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ वायुस्तेऽधिंपतिः प्रजापंतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिंपतिः प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिंपतिः प्रावात्सिनंरस्यभ्रसिनंरिस विद्युथ्सिनः [20] असि स्तन्यिब्रुसिनंरिस वृष्टिसिनंरस्यग्नेर्यान्यंसि

देवानांमग्रेयान्यंसि वायोर्यान्यंसि देवानां वायोयान्यंस्यन्तिरंख्य यान्यंसि देवानांमन्तिरख्ययान्यंस्यन्तिरंख्यमस्यन्तिरंख्याय त्वा सिल्लायं त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केतांय त्वा प्रचेतसे त्वा विवंस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यंस्त्वर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिषे त्वा यशोदां त्वा यशंसि तेजोदां त्वा तेजिस पयोदां त्वा पर्यंसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेन्र्षिणा तेन् ब्रह्मणा तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भवा सीद॥ [21]

व्यानम्मे द्वात्रि १शच॥७॥

भूयस्कृदंसि वरिवस्कृदंसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यंन्तरिख्यसदंस्यन्त सीदाप्सुषदंसि श्येनसदंसि गृध्रसदंसि सुपर्णसदंसि नाकसदंसि पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे सादयाम्यन्तरिख्यस्य त्वा द्रविंणे सादयामि दिवस्त्वा द्रविंणे सादयामि दिशां त्वा द्रविंणे सादयामि द्रविणोदां त्वा द्रविंणे सादयामि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे [22] पाह्यायुंर्मे पाहि विश्वायुंर्मे पाहि सर्वायुंर्मे पाह्यग्ने यत्ते पर् हन्नाम् तावेहि स॰ रंभावहै पाश्चंजन्येष्वप्येष्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सब्दः सगरः सुमेकः॥ [23]

अग्निनैकान्नपंश्चाशत्॥८॥

अग्निनां विश्वाषादथ्सूर्यंण स्वराद्भत्वा शचीपतिंर्ऋष्भेण त्वष्टां यज्ञेनं मृघवान्दिष्यंणया सुवर्गो मृन्युनां वृत्रहा सौहाँचेन तनूधा अन्नेन गयः पृथिव्यासनोद्दग्भिरंन्नादो वंषद्वारेणर्द्धः साम्नां तनूपा विराजा ज्योतिंष्मान् ब्रह्मणा सोम्पा गोभिर्यज्ञं दांधार ख्युत्रेणं मनुष्यांनश्वेन च रथेन च वज्यृंतुभिः प्रभुः संवथ्सरेणं परिभूस्तप्सानांधृष्टः सूर्यः सन्तनृभिः॥ [24]

रुद्र एकंविश्शतिश्व॥८॥

प्रजापंतिर्मन्सान्धोऽच्छेतो धाता दीख्याया १ सिवता भृत्याम्पूषा सोम्कयंण्या बँठंण उपंनुद्धोऽसुंरः क्रीयमांणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसांदितो न्रंधिषः प्रोह्ममाणोऽधिपतिरागतः प्रजापंतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीं ध्रे बृह्स्पतिराग्नीं प्रात्प्रणीयमान् इन्द्रो हिवधानिऽदितिरासांदितो विष्णुंरुपाविह्यमाणोऽथुर्वोपौत्तो युमोंऽभिषुंतोऽपूत्पा आंध्यमांनो वायुः पूयमांनो मित्रः खींरश्रीर्म्न्थी संतुश्रीर्वेश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुंतो वायुरावृंत्तो नृचख्याः प्रतिख्यातो भुख्य आगंतः पितृणां नाराश्र्र्सोऽसुरात्तः सिन्धुंरवभृथमंवप्रयन्थ्यंमुद्रोऽवंगतः सिल्लः प्रप्नुंतः सुवंरुद्दं गतः॥ [25]

फल्गुंनी नख्बंत्रं वसंवस्त्रयंस्त्रिश्शच॥10॥

कृतिंका नख्यंत्रमृग्निर्देवताग्ने रुचंः स्थ प्रजापंतेर्धातुः सोमंस्यर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिंषे त्वा रोहिणी नख्यंत्रम्प्रजापंतिर्देवतां मृगशीर्षं नख्यंत्र सोमों देवताद्रा नख्यंत्र रुद्रो देवता पुनर्वसू नख्यंत्र सपी देवतां तिष्यों नख्यंत्रम्बृहस्पतिंदेवतांश्वेषा नख्यंत्र सपी देवतां मुघा नख्यंत्रम्पितरों देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम् [26]

अर्यमा देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम्भगों देवता हस्तो नख्यंत्र सविता देवतां चित्रा नख्यंत्रमिन्द्रों देवतां स्वाती नख्यंत्रं वायुर्देवता विशांखे नख्यंत्रमिन्द्राग्नी देवतांऽनूराधा नख्यंत्रम्मित्रो देवतां रोहिणी नख्यंत्रमिन्द्रों देवतां विचृतौ नख्यंत्रम्मितरों देवतांषाढा नख्यंत्रमापों देवतांषाढा नख्यंत्रं विश्वं देवा देवता श्रोणा नख्यंत्रं विष्णुंदेवता श्रविष्ठा नख्यंत्रं वसंवः [27]

देवतां श्तिभेषङ्गख्यंत्रमिन्द्रों देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमुज एकंपाद्देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमिहंर्बुध्नियों देवतां रेवती नख्यंत्रम्पूषा देवतांश्वयुजौ नख्यंत्रमश्विनौं देवतांपभरंणीर्नख्यंत्रं यमो देवतां पूर्णा पृश्चाद्यत्ते देवा अदंधुः॥ [28]

सब्नंता रुद्राणांम्युतंश्र् पश्चंचत्वारि १शच॥11॥

मधुंश्च माधंवश्च वासंन्तिकावृत् शुक्रश्च श्चिश्च ग्रैष्मांवृत् नभश्च नभस्यंश्च वार्षिकावृत् इषश्चोर्जश्चं शारदावृत् सहंश्च सहस्यंश्च हैमंन्तिकावृत् तपंश्च तपस्यंश्च शैशिरावृत् अग्नेरंन्तःश्चेषोऽसि कल्पेतां द्यावांपृथिवी कल्पंन्तामाप् ओषंधीः कल्पंन्तामृग्नयः पृथङ्गम् ज्यैष्ठ्यांय सन्नंताः [29]

येंऽग्नयः समंनसोऽन्त्रा द्यावांपृथिवी शैशिरावृत् अभि कल्पंमाना इन्द्रंमिव देवा अभि सं विंशन्तु स्ंयच् प्रचेताश्चाग्नेः सोमंस्य सूर्यस्योग्रा चं भीमा चं पितृणां यमस्येन्द्रंस्य ध्रुवा चं पृथिवी चं देवस्यं सवितुर्म्रुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री च मित्रावरुंणयोर्मित्रस्यं धातुः प्राचीं च प्रतीचीं च वसूंना । रुद्राणाम् [30]

आदित्यानान्ते तेऽधिंपतयस्तेभ्यो नमस्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि सहस्रंस्य प्रतिमा असि सहस्रंस्य विमा असि सहस्रंस्योन्मा असि साहस्रोऽसि सहस्रांय त्वेमा में अग्र इष्टंका धेनवंः सन्त्वेकां च शतं चं सहस्रं चायुतं च [31]

नियुतं च प्रयुतं चार्ब्दं च न्यंर्ब्दं च समुद्रश्च मध्यं चान्तंश्च परार्धश्चेमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु षष्टिः सहस्रंमयुत्मख्वीयमाणा ऋत्स्थाः स्थंर्तावृधों घृत्श्चतों मधुश्चृत ऊर्जंस्वतीः स्वधाविनीस्ता में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु विराजो नामं कामदुघां अमुत्रामुष्मिं ह्योंके॥ [32]

महिं सप्तदुशेनांवस्युवांता अभि नोऽनुं नुश्चतुंर्दश च॥12॥

स्मिद्दिशामाशयां नः सुवर्विन्मधोरतो मार्धवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं ख्वत्र रंख्यतु पात्वस्मान्। र्थंत्र सामंभिः पात्वस्मान्गायत्री छन्दंसां विश्वरूपा। त्रिवृत्नो विष्ठया स्तोमो अहार समुद्रो वार्त इदमोर्जः पिपर्तु। उग्रा दिशाम्भिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहंन्योज्सीना। इन्द्राधिपतिः पिपृतादतों नो महिं [33]

ख्यत्रं विश्वतों धारयेदम्। बृहथ्सामं ख्यत्रभृद्युद्धवृंष्णियं त्रिष्ठभौजंः शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पश्चद्दशेन् मध्यमिदं वातेन सगरेण रख्य। प्राची दिशाः सहयंशा यशंस्वती विश्वं देवाः प्रावृषाहाः सुवंवती। इदं ख्यतं दुष्टरंमस्त्वोजोऽनांधृष्टः सहस्रियः सहस्रियः सहंस्वत्। वैरूपे सामंत्रिह तच्छंकेम् जगंत्यैनं विख्वा वेशयामः। विश्वं देवाः सप्तदशेनं [34]

वर्च इदं ख्युत्र संलिलवांतमुग्रम्। धूत्री दिशां ख्युत्रमिदं दांधारोपस्थाशांनाम्मित्रवंदस्त्वोजः। मित्रांवरुणा श्ररदाह्रां चिकिलू अस्मै राष्ट्राय मिह शर्म यच्छतम्। वैराजे सामृत्रधि मे मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यर् सहं। इदं ख्युत्रम्मित्रवंदाईदांनु मित्रांवरुणा रख्यंतमाधिपत्यैः। सम्माड्डिशा सहसाम्नी सहंस्वत्यृतुर्हेम्नतो विष्ठयां नः पिपर्तु। अवस्युवांताः [35]

बृह्तीर्नु शक्वरीरिमं युज्ञमंवन्तु नो घृताचीः। सुवंवती

सुद्धां नः पयंस्वती दिशां देव्यंवतु नो घृताचीं। त्वं गोपाः पुरएतोत पश्चाद्वहंस्पते याम्यां युङ्गि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशा र रन्तिराशौषंधीना र संवथ्सरेणं सविता नो अहाम्। रेवथ्सामातिंच्छन्दा उ छन्दोजांतशत्रः स्योना नो अस्तु। स्तोमंत्रयस्त्रि रशे भुवनस्य पितृ विवंस्वद्वाते अभि नः [36]

गृणाहि। घृतवंती सवित्राधिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशां नो अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुप्ल्यघोरास्येशांना सहंसो या मनोतां। बृह्स्पतिर्मात्रिश्चोत वायुः संधुवाना वातां अभि नो गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशांना जगंतो विष्णुपत्नी। विश्वव्यंचा इषयंन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थे। वैश्वानरो ने ऊत्या पृष्टो दिव्यनं नोऽद्यानुमितिरन्विदेनुमते त्वङ्कयां निश्चेत्र आ भुवत्को अद्य युङ्के॥ [37]

नमंस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमुस्सहंमानाय नमं आव्याधिनौंभ्यो नमों भुवाय नमों ज्येष्ठाय नमों दुन्दुभ्यांय नमुस्सोमांय नमं इरिण्यांय द्वापें सहस्राण्येकांदश॥11॥ नमंस्ते रुद्र नमों भुवाय द्वापें सप्तविर्शितः॥27॥ नमंस्ते रुद्र तबों जम्भें दधामि॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

चतुर्थः प्रश्नः 16

 ${\sf GitHub:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io} \quad | \quad {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/